

VĚSTNÍK
KRÁL. ČESKÉ SPOLEČNOSTI NÁUK.
Třída mathematicko-přírodovědecká.
1895.

XVIII.

Pásmo IX.

útvaru křidového v okolí Řípu.

Jeníčkovské podolí.

Sepsal Čeněk Zahálka.

S jednou tabulkou.

(Předloženo dne 22. března 1895).

máj

1. Přehled orografických a geologických poměrů Jeníčkovského podolí.

Jeníčkovský důl jest pobočným důlem pravé strany Řepínského důlu. Počátky jeho sahají mezi Nebužely a Živonín ve výši 300 m n. m., kde vzniká ze dvou krátkých ale náhle hluboko se zarývajících roklí směru JV. Kušálov zvaných. Poblíž samoty Bundolu přijímá kratinkou rokli Živonínskou. Odtud ve směru ZJZ. až k Bouňovu pod Jeníčkem (dno 229 m n. m.) sluje Bundojem. Zde připojují se ze dvou stran příčné rokle. Jedna od Nebužel mezi Bouňovem a Koskovem směru JV., druhá od Sedlečky (dvůr u Řepína) směru ZV. mezi Pánovem a Svěcem. Od Jeníčkova až ku svému ústí (dno 198 m n. m.) má Jeníčkovský důl směr SJ. a přijímá pobočné rokle po obou stranách z nichž větší jsou severně pod Jeníčkem, dále mezi Pánovem a Topolkou, mezi Topolkou a Bednicí, které mají všecky směr VZ. Jmenovanými roklemi rozbrázdíjí se obě stráně Jeníčkovského důlu v několik ostrohů vysokých, z nichž největší jsou: Koskov, Svěc, Pánov, Topolka a Bednice. Jeníčkovský důl tvoří tedy v povrchu zemském rýhu dosti klikatou celkem směru JJZ., souhlasnou se sklonem vrstev křidového útvaru po obou stranách důlu. Délka celého důlu obnáší 5·5 km. Horní oddíl, od počátku až do Bundolu zarývá se až 35 m pod nejbližší povrch a má spád 33‰; střední oddíl od Bundolu až pod Jeníčkem zarývá se až 50 m pod nejbližším okolím a má

spád 13% ; dolní oddíl od Jeníchova až k ústí zaryvá se $60\ m$ pod povrchem a má týž spád 13% . Dno údolí jest úzké, $50\ m$ nejvýš $100\ m$ široké, jen pod Jeníchovem šířka dna až $200\ m$ dosahuje. Stráně jsou na dnem všude srázne, proto v nich převládá méně rolí, více lesů. Příčinou sráznych strání jsou pískovce pásmata IX. křidového útvaru, jež v podobě kvádrů se svislými stěnami z povrchu vystupují.

O geotektonických poměrech křidového útvaru podolí Jeníchovského vyslovili jsme se již při pravé stráni Řepínského podolí. Dno důlu vystupuje mnohem mocněji než-li vrstvy útvaru křidového; jdouce tudíž od ústí k počátku, přicházíme od nejnižších vrstev pásmata VIII. vždy k vyšším a vyšším vrstvám až na počátku jeho octneme se v nejvyšší poloze pásmata IX. Nad sráznymi stránemi důlu, které sotva převyšují v dolním a středním oddílu $40\ m$, v horním $30\ m$, vyvýšuje se povrch zemský povlovně. V těch místech nalezájí se obyčejně snadno zvětrávající vrstvy nejvyššího souvrství pásmata IX. aneb velmi snadno zvětrávající vrstvy pásmata X. Poslední rozkládá se po pravé straně důlu kol obce Jeníchova, kolem Nebužel a po levé straně mezi Topolkou, Pánovem, Sedlečkou a Řepínem. Pásma X. vychází však jen zřídka kdy na povrch, v malých plochách západně od Jeníchova aneb severně od Řepína a u JV. konce Nebužel. V celém svém rozsahu jest takřka pokryto mocnou diluvialní hlinou „červenkou“, která mívá při svém základě vrstvu štěrk. Hlina má barvu žlutou zřídka na červenalou, jest nevrstevnatá a obsahuje četné cieváry bílé. U Živonína, kde spočívá hlina diluvialní na hrubozrnných pískovcích vápenitých nejvyšší části pásmata IX., bývají ve hlíně poblíž pískovců cieváry zazloutlé a hmota jejich obsahuje též hrubá zrna křemene jako ony pískovce. V oboru diluvialní hlíny jsou velmi úrodné pozemky. Štěrk sestává z placiček tenkých slinitého vápence bílého jaký nalezáme v nejvyšším souvrství d. pásmata X. útvaru křidového ve zdejším okolí. Tmelem tohoto štěrku jest táž žlutá hlina diluvialní co jest nad ním uložena. Uvádíme zde dva typické profily diluvialních vrstev zdejších:

V cestě u Hájovny pod Jeníchovem.

Ornice zazloutlá . . .	$0^{\cdot}3\ m$
------------------------	-----------------

Diluvium. { Hlina žlutá s cieváry $2^{\cdot}0$ „
Štěrk ve žluté hlíně . $1^{\cdot}0$ „

Útvar křidový. Pásma IX. c. Písčitý slín šedý.

Při cestě z Bouňova do Nebužel.

Ornice zazloutlá . . .	$0^{\cdot}2\ m$
------------------------	-----------------

Diluvium. { Hlina žlutá . . . $2^{\cdot}0$ „
Štěrk ve žluté hlíně . $1^{\cdot}0$ „

Útvar křidový. Pásma IX. d. 4. Písčitý hrubozrnný šedý a žlutý.

Diluvialní hlina nepokrývá jen pásmo X., nýbrž i hlubší vrstvy,

zvláště vyšší vrstvy pásmu IX. na povlovně svažených plochách celého podolí, sahajíc až ku nejvyššímu okraji příkrých stěn důlu. Výminečně zasahuje žlutá hlína až ke dnu údolnímu, ku př. pod Jeníchovem u Hájovny, v Bouňově, v Bundolu. Z polohy diluvialní hlíny lze souditi, že za dob jejího ukládání mělo již Jeníchovské podolí tvárnost podobnou jako nyní.

Alluvialní písek někdy dosti slinitý a hlinitý povstalý spláknutím vyšších písčitých vrstev místy se žlutou hlínou diluvialní, vyplňuje dno důlu, úpatí příkrých strání a zakrývá velmi často výchozy vrstev útvaru křidového.

2. Petrografie.

Petrografické poměry pásmu IX. jsou celkem podobny oněm v Řepínském podolí. Ten jest pouze rozdíl, že horniny stávají se od ústí Jeníchovského důlu k jeho počátku písčitější.

Slepeneck v nejvyšší části souvrství *b.* byl u Řepína 0·46 m mocný, však pod Živonínem má již mocnost 1·2 m a má větší valounky křemene nežli u Řepína. Barva jeho jest zažloutlá a vystupuje kvádrovitě.

Pískovec kvádrový s chudým slinitým tmelem vystupuje v horní části souvrství *b.* Nejspodnější část souvrství bryozoického *d.*, která u Libně (vrstva IX. *d. 1* z části) v podobě hrubozrnného písčitého slínu vyvinuta byla, přechází v Bundolu v pevné deskovité pískovce glaukonitické hrubozrnné, v Kušálově ve kvádrový pískovec hrubozrnný šedý neb zažloutlý s chudým vápnitým tmelem. Kvádrovec vystupuje nápadně ve stráni v mocnosti 3 m na několika místech.

Pískovec glaukonitický v nejspodnější části souvrství *d.*, který uvidíme (tak jako v Kušálově) později S. od Nebužel kvádrovitě vystupovati, vychází v úvozu cesty z Bundolu do Nebužel v pevných deskách nápadně z povrchu. Čerstvý má barvu zelenavě šedou. Tři čtvrtiny hmoty zaujímá křemen v zrnech šedých, zelenavých, méně červenavých, bílých, tmavošedých. Zrna dosahují někdy velikosti hráchu a činí pískovec hrubozrnným. Vedle zrn křemenných jsou zrnka glaukonitu co tráva zelená dosahující velikosti máku; jest jich dosti mnoho a způsobují zelenavou barvu pískovce. Tmelem zrnek předešlých jest bělavý vápenec, který vrypem blým se prozrazuje. Vápnité skořápky *Exogyra lateralis* jsou místy zřídka k nalezení, místy zase v chomáčích se objevují. Větráním glaukonitu stává se žlutší a konečně na povrchu zrezaví. Celkem pískovec ten nesnadno větrá.

Poněvadž jest pískovec ten velmi charakteristický pro nejspodnější část souvrství *d.* v širším okolí Řípu po pravé straně Labe, podrobíme jej též mikroskopickému rozboru. Pod drobnohledem shledáváme, že křemen zaujímá tři čtvrtiny celého výbrusu. Tvoří čiré průřezy v podobě nepravidelných mnohoúhelníků s rohy obyčejně okulacenými. Jsou dosti těsně vedle sebe položeny, jsouce vápnitým tmelem spojeny. Tam kde jsou zrnka křemenná dále od sebe, tam je viděti, že má čirý vápenec rovnoběžné rýhování souhlasné se štípatelností klenčovou. Místy je vápenec ve větším množství nahromaděn v podélných neb jinak nepravidelných plochách barvy bělavé; v těch objevuje se velké množství *glaukonitu co hmoty zkameňující* a sice ve tvaru útlých jehlic spongii. Šest velmi jemných zelených ramének spojuje se v kultovitém uzlíčku, čímž vzniká obyčejný tvar jehlice Hexactinellid. V některých místech, kde jest jich více nahromaděno, zdají se jehlice tyto spolu souviset. Obyčejně jsou porůznu roztroušené, zvláště jednotlivá raménka. Ojedinělé nepravidelné průřezy glaukonitu, jak jsme je dříve v horninách našeho útvaru křidového spatřovali, jsou zde řidší. Větráním stávají se průřezy glaukonitu žluté a zbarvují pak na žluto i své okolí. Také elliptické průřezy *Bryozoi* objevují se tu a tam ve výbrusu. Pouhým okem jsme zde Bryozoi nenašli.

Také v souvrství *c.* v Kušálově jest zelenavá pevná lavička dosti glaukonitického pískovce (IX. *c.* 6.).

Pískovce slinité deskovité, jaké byly v nejvyšší části souvrství *d.* u Libně a Řepína, jsou také zde. Však nejen v souvrství *d.*, nýbrž i v souvrství *c.*, hlavně ve vyšší poloze. V Kušálově jest tmelem pískovců souvrství *d* více vápenec nežli slín, proto je *pískovci vápnitými* jmenujem. Všecky tyto pískovce jsou hrubozrnné a proměnou glaukonitu jejich stávají se v souvrství *d.* zvláště žlutými až rezavými.

Pískovce velmi slinité deskovité hrubozrnné vyskytuje se v souvrství *c.*, a jemnozrnné v souvrství *b* v části dolní.

Písčité slíny s křemitymi vápenci nalezáme jak v celém souvrství *a*, tak ve spodní části souvrství *c*, a křemité vápence mimo to ve slinitých pískovcích spodní části souvrství *b*. jako v Řepínském důlu.

3. Stratigrafie a palaeontologie.

Základem pásmo IX. jest pásmo VIII. Při ústí Jeníchovského důlu zaujímá pásmo VIII. tak jako v sousední části Řepínského důlu

spodní část stráni plnou svou mocností ode dna údolního až do výše 24 m, t. j. asi 222 m n. m. Spodní část složena je z písčitých slínů a křemitých vápenců, vyšší, v mocnosti as 16 m, z kvádrových pískovců. Následkem mocnějšího výstupu dna údolního, blíží se téměř kvádrového pískovce vždy blíže a blíže ke dnu údolnímu, takže pod Topolkou, jižně od Hájovny spadá již pod dno důlu.

Patrem pásmo IX. jest pásmo X. Nad nejvyšším bryozoickým souvrstvím pásmo IX.—IXd. spočívá glaukonitický vápnitý slín rozpadlý na povrchu v jíl zažloutlý s glaukonitickými gastropody a spongiemi. To dokázali jsme ve Hraštici, západně Řepína, na jižní straně obce Jeníchova při silnici, a později uvedeme též velmi pěkně odkrytý styk vrstev pásmata IX. a X. u SZ. konce Nebužel při Nebuželské rokli.

Stopujme nyní jednotlivá souvrství pásmata IX. a, b, c, d. Již na pravé stráni Jeníchovského důlu proti Bednici a Topolce nalezáme nad kvádrovem pásmata VIII. souvrství a. pásmata IX. složené z písčitých slínů šedých a křemitých vápenců. Mocnost jeho obnáší tu as 11 m. Mnohem písčitější jsou tu vrstvy spodní části souvrství b, které zde velmi písčité slíny a velmi křemité vápence mají, nad nimi pak jest svrchní část souvrství b z drobnozrnného pískovce složená v jehož oboru jsou též pozemky písčité mezi důlem a silnicí Jeníchovskou. Dále odtud u Hájovny uvidíme již pískovec ten jako kvádrový ze stráni vystupovati. Mocnost souvrství b. obnáší zde as 18 m a temeno jeho dosahuje 249 m n. m. Totéž složení má stráň levá na Bednici a Topolce, jen že zde vrstvy pro porost lesní méně jsou přístupny. Také vyšší souvrství c. a d., ba i spodní část pásmata X. se tu nalézá, však mocná hlína diluvialní zahaluje veškeré výchozy jejich vrstev. Obraťme se tedy podle dna údolního dále až ku Hajnovně. Blíže dna jest vyšší část souvrství a. s jeho písčitými slíny a křemitými vápenci. Spodní část souvrství b. je žlutou hlínou diluvialní kryta, vyšší část souvrství b. v podobě kvádrovce vystupuje na povrch v mocnosti 7 m. To není však celá mocnost jeho. U Hájovny v úvoze cesty k Jeníchovu leží nad kvádrovem šedé písčité slíny souvrství c. Všecka vyšší souvrství jsou tu diluvialní hlinou kryta, až teprve v Jeníchově jest pásmo X. Pod Pánovem blíží se temeno souvrství IX. a k údolnímu dnu. Dle pěšiny na Pánov a dle lomu na západním úpatí jeho, sestaven následující profil:

Diluvium.	Žlutá hlína pokrývá nejvyšší část stráně, zakrývá též sou-	261·77 m n. m.
vrství IX. c.	9·73 m
	252·04	
b. {	3. Špatně přístupná vrstva, slepence as	1·0
	2. Kvádrový pískovec žlutý neb šedý s chudým tmelem. Výčnívá v lese po různou v holých skaliskách	8·73
IX. {	1. Velmi slimité pískovce deskovité střídají se s pevnými lavicemi křemitých vápenců. Obojí barvy šedé	20·04 m 10·31
	232	
a. {	Písčitý slín s křemitým vápencem	3·0 m
Dno Jeníchovského důlu vých. od Jeníchova.		229 m n. m.
Pod Pánovem vniká do Jeníchovského důlu rokle od Nebužel.		
Úpatí její mezi Bouňovem a Koskovem tvoreno je souvrstvím b.		
Rokle tato má větší spád, takže se pod Nebuželí temeno souvrství b brzy ke dnu údolnímu schýlí. Podle cesty, která z rokle ku JV. okraji		
Nebužel vede, jeví se následující profil:		
Nebužely. Jihovýchodní okraj obce.		300 m n. m.
b. c. Modravé vápnitý slín rozpadlé v mastný vlhký jíl	10 m	
a. Nepřístupný šedý vápnitý slín krytý žlutou diluvialní hlínou . . 1 „	11 „	
Pák. V. {	289 m n. m.	
d. {	5. Žlutou diluvialní hlínou (červenou) pokryté a následkem toho nepřístupné vrstvy svrchního oddělení IX. d.	7·0 m
	4. Pískovec vápnitý hrubozrnný šedý neb žlutý na povrchu rozpadlý	1·5 „
	3. Pískovec glaukonitický bryozoický zelenavé šedý po zvětrání glaukonitu žlutý až rezavý, hrubozrnný, deskovitý	1·5 „
	2. Velmi pevná lavice pískovce glaukonitického bryozoického barvy zelenavé šedé	0·5 „
	1. Pískovec glaukonitický šedý po zvětrání rezavý, deskovitý . . 0·9 „	2·9
	277·6	11·4 m
c. {	6. Malo přístupné vrstvy. Jen uprostřed polohy této je šedý slinitý pískovec rozdrobený a místy ve žlutý písek rozpadlý . . 6·2 m	18·2 m
	5. Velmi slinitý rozpadlý pískovec poněkud hrubozrnný . . 1·1 „	
	4. Pískovec slinitý bělavý po zvětrání žlutavý	0·1 „
	3. Slínny písčité šedé neb žluté úplně rozpadlé	0·8 „
	2. Slínny písčité hrubozrnné šedé s pevnějšími vápnitějšími lavicemi	4·0 „
	1. Nepřístupné vrstvy písčitých slínů s křemitými vápenci . . 6·0 „	
	259·4	9·5 m
b. {	Kvádrový pískovec s chudým tmelem, šedý neb zažloutlý vystupuje v holých stěnách důlu Bouňova v popředí. V lomu sv. od Jeníchova mocnost jeho obnášela	

Dno důlu Bouňova sv. Jeníčkova blízko měřického bodu

Ve vrstvě IX. c. 2. jsou:

Exogyra conica Sow.

Exogyra lateralis Reuss.

Ve vrstvě IX. d. 1. 2. 3. jsou:

Exogyra lateralis Reuss (vh)

Bryozoi (průřezy v mikroskopických výbrusech).

Ve vrstvách X. b. c. je

Terebratula semiglobosa Sow.

Srovnáme-li souvrství c. pásma IX. v předchozím profilu s oným od Řepína a Libně, shledáváme, že vrstvy jejich jsou tu mnohem písčitější. U Řepína a Libně skládaly se jen z písčitých slínů a křemitých vápenců, zde však jsou takové horniny jen v nejnižší části souvrství c obsaženy. V našem profilu Bouňovském nejsou sice nejnižší vrstvy souvrství toho přístupny, známe je však z jiných míst sousedních. Vyšší vrstvy jsou hrubozrnné písčité slíny a slinité pískovce.

Také souvrství d se dosti změnilo. Spodní část tvořena byla u Libně hrubozrnným písčitým slínem, zde však vidíme pevný glaukonitický pískovec. Vyšší vrstvy změnily se méně. Jejich tmel slinitý mění se tu více ve tmel vápnitý. Bryozoi mohli jsme tu zjistiti již v části nejhlbší. Že jsou též v hořejší části, která zde je nepřístupná, poznáme v důlu Nebuželském.

Vraťme se opět do Jeníchovské rokle zpět a dejme se Bundolem vzhůru k Živonínu. Mezi Pánovem, Svěcem a Koskovem tvoří kvádrový pískovec souvrství b boky strání a dosahuje asi 253 m n. m. čím více se blížíme samotě Bundolu, tím více se blíží temeno jeho ke dnu údolnímu až konečně v místech, kde rokle od Velkého a Malého Živonína do Bundolu vchází, ztrácí se témě souvrství b se svým slepencem 1·2 m mocným pod dno důlu a jen několik kroků odtud též do Kušálova zasahá a i tu pod dnem se vytratí. Již z mocnosti slepencové vrstvy a z velikosti valounků křemenných soudíme, že také pásmu IX. od Řepína k Živonínu valně na množství a hrubosti zrn křemenných přibylo. Povšimněme si průřezu vrstev zdejších dle cesty z Bundolu až do obce Živonína:

Živonín Velký. Západní strana při silnici.

284·1 m n. m.

Pásma IX.	d. Vrstvy 1. až 3. jako v Kušálově	12·2
	171·9	
c.	{ 1. Vrstvy 3. až 9. jako v Kušálově	7·77
	šedý s pevnými lavicemi křemitého vápence	17·43
	šedého	9·66
	154·47	
b.	{ 2. Slepenc kvádrový žlutavý	1·2
	1. Kvádrový pískovec s chudým tmelem, sypký, bílý a zažloutlý hлoubě alluviem zakrytý	2·8
		1·6

V profilu tom přístupny jsou vrstvy nejnižší souvrství *c.* Obsahují šedé písčité sliny s lavicemi křemitého vápence o mocnosti 9°66 m. Vyšší vrstvy podrobně prohlédneme v Kušálově, poněvadž tam jsou přistupnější zároveň se souvrstvím *d.* V Živoníně u silnice dojdem jako v Řepínském podolí na nejvyšší pískovce souvrství *d.*, které jsou jako tam na povrchu v nápadný rezavý písek rozpadlé. Obsahují zejména

Rhynchonella plicatilis Sow. (vh) *Biflustra Pražaki* Nov. (h)

Lima multicostata Gein. (zř) *Truncatula tenuis* Nov. (zř)

Pro toto nejvyšší souvrství bryozoické v zdejším okolí je také zvláště význačná *Lima multicostata*. Pískovec lze velmi ku povrchu skořápek, tak že jej těžko lze odstranit. Na západ i na východ od Živonína spočívá na tomto pískovci diluvialní hlína s cicváry.

Obratme se nyní do horního oddílu Jeníchovského důlu do Kušálova. Jdeme-li do Kušálova z Bundolu, naleznem na počátku ještě temeno kvádrového pískovce souvrství *b.* zacházeti pod dno důlu, načež tvoří stráně důlu pouze souvrství *c.* a *d.* V levé stráni, která je příkřejší pravé, jsou na několika místech odkryty vrstvy souvrství *c.* zvláště ale *d.* Nejlépe odkryty jsou vrstvy ve výmolu, blízko onoho místa, kde se Kušálov rozdvojuje ve dvě rokle. Výmol ten je 600 m na SZ. od konce Velkého Živonína. (Obr. 50.) Zde je tento profil:

Vrchol stráně.

290 m n. m.

Diluvium. Žlutá hlína „červenka“ s cicváry 3 m

287

Pás m ó IX.	d.	3. Pískovec vápnitý deskovitý bryozoický na povrchu v kousky a písek rozpadlé. Čerstvý je šedý větráním žloutne až rezaví. Nejvyšší to vrstvy souvrství <i>d.</i>	4°55	13°55 m		
		2. Pískovec vápnitý deskovitý šedé žluté a rezavé	6°0			
		1. Kvádrový pískovec bryozoický šedý neb zažloutlý s chudým vápnitým tmelem, hrubozrný v popředí vystupující	3°0			
Pás m ó IX.	c.	273°45				
		9. Pískovec slinitý šedý deskovitý na povrchu rozdrobený	2°5	8°6		
		8. Pevná stolice pískovce slinitého hrubozrnitého šedého	1°0			
Pás m ó IX.	c.	7. Písčitý slín šedý	0°2			
		6. Pevná lavička pískovce glaukonitického, zelenavého	0°2			
		5. Písčité sliny šedé. V nich pevnější lavičky téhož slinu	1°8			
Pás m ó IX.	c.	4. Pískovec slinitý hrubozrný s hojnými zelenými zrnky křemene. Co pevnější lavice vystupuje z povrchu stráně. = vrstvě IX. c. 7. v Křečkově u Nebužel	0°5	18°3 m		
		3. Pískovec velmi slinitý, hrubozrný, drobivý, šedý	2°4			
		2. Písčitý slín šedý s křemitym vápencem pokryt ssutinami	6°3			
Cesta do Bundolu						
Pás m ó IX.	c.	1. Písčité sliny s křemitem vápencem zakryté alluvialním pískem dno důlu vyplňujícím	1°9	9°7		
		Dno vodoteče				
Písčitý slín s křemitem vápencem jde ještě hloubš o 1°5 m až ku slepenci souvrství <i>b.</i>						
255°15						

Ve vrstvách IX. c. 3. jest dosti Fucoidů.

V IX. c. 4. jsou:

- Arca subglabra d'Orb. (h)
- Lima. (vz)
- Vola quinquecostata Sow. sp. (h)
- Exogyra conica Sow. (h)
- Exogyra lateralis Reuss. (vh)
- Entalophora raripora d'Orb. (h)
- Fucoidy. (vh) [slinité, břité].

V IX. c. 5. jsou:

- Vola quinquecostata Sow. sp.
- Exogyra lateralis Reuss.

V IX. c. 8. jsou:

- Inoceramus Brongniarti Sow.
- Lima multicostata Gein.
- Vola quinquecostata Sow. sp.
- Exogyra lateralis Reuss.
- Fucoides.

V IX. d. 1. jsou:

- Exogyra conica Sow.
- Exogyra lateralis Reuss.
- Bryozoi.
- Fucoides.

V IX. d. 2. jsou: Fucoides.

V IX. d. 3. jsou:

- Lima multicostata Gein. (zř)
- Exogyra lateralis Reuss. (zř)
- Rhynchonella plicatilis Sow. (h)
- Biflustra Pražáki Nov. (zř)
- Truncatula tenuis Nov. (h)
- Fucoides (vh)

Kvádrový bryozoický pískovec IX. d. 1. dá se ve stráni pozorovati i dále k severu a v lesíku Kušálovském nad cestou do Nebužel obsahuje:

- Arca subglabra d'Orb.
- Inoceramus Brongniarti Sow.
- Exogyra conica Sow.
- Bryozoi.
- Fucoides.

V dalším postupu k počátku důlu vytrácí se i souvrství *c.* pod dno důlu a při počátku důlu ve výši as 300 m n. m. při cestě do Nebužel v Brousku, zakončuje se rokle naše vrstvami IX. *d.* 3. předchozího profilu. Jsou to deskovité pískovce vápnité, šedé, větráním sežloutlé, mající hojně Exogyra lateralis a Bryozof.

Kvádrový pískovec X. *d.* 1. obyčejně glaukonitický, jest význačný v širším okolí našem pro nejhlubší část Bryozoických vrstev a shledáme se s ním ještě v krajině Nebuželské, Kokořínské, Vidímské a Chocebužské.

Týž profil co jsme uvedli z Bundolu do Živonína a v Kušálově, nalézá se východně od Živonína v Důlu který jest pokračování Důlu Řepínského, a v tom uvádí Frič¹⁾ z vrstev *Xd.* bryozoických, hlavně dle sbírek Jos. Pražáka tyto skameněliny:

- Oxyrhina angustidens
- Nautilus sublaevigatus
- Ammonites peramplus
- Turritella iserica
- Turbo Goupilianus
- Avellana sp.
- Crassatella cf. macrodonta
- Cytherea polymorpha
- Arca subglabra
- Arca echinata
- Mytilus radiatus
- Pholadomya aequivalvis
- Panopaea gurgitis
- Avicula anomala
- Lima semisulcata
- Lima multicostata
- Lima Sowerbyi
- Pecten curvatus
- Pecten Dujardinii
- Vola quinquecostata
- Exogyra conica
- Exogyra lateralis
- Exogyra laciniata
- Exogyra Matheroniana
- Ostrea sempilana

¹⁾ Jizerské vrstvy. Str. 28—30.

Ostrea frons
Anomia subtruncata
Anomia subradiata
Rhynchonella plicatilis
Rhynchonella Cuvieri
Rhynchonella Mantelli
Magas Geinitzii
Biflustra Pražaki
Diastopora acupunctata
Entalophora Geinitzii
Entalophora raripora
Spiropora verticillata
Truncatula tenuis
Petalophora seriata
Osculipora plebeia
Antedon sp.
Cidaris subvesiculosus
Glyphocyphus sp.
Cyphosoma radiatum
Cyphosoma sp.
Holectypus Turonensis
Micraster Michellini
Hemiaster plebeius
Catopygus albensis
Catopygus fastigatus
Nucleolites bohemicus
Caratomus Laubei
Cardiaster ananchytis
Serpula ampulacea
Serpula macropus
Serpula gordialis
Micrabatia coronula
Ventriculites sp.
Flabellina elliptica.

S těmitéž vrstvami co u Živonína shledáváme se v údolí Choroušeckém. Srovnáme-li profil náš v Kušálově u Živonína s profilem Jos. Pražáka v blízkých Chorouškách jak jej Frič¹⁾ uvádí, jest výsledek porovnání toho následující:

¹⁾ Jizerské vrstvy. Str. 14. a 27.

Zahálkův profil v Kušálově.
Diluvialní hlína.

Pás m o IX.	d.	3. Pískovce vápnité deskovité na povrchu v rezavý písek rozpadlé. Bryozoické.
	
		2. Pískovce vápnité deskov. šedé.
Pás m o IX.	c.	1. Kvádrový pískovec. Bryozoický.
	
		9. Pískovec slinitý šedý.
Pás m o IX.	c.	8. Pevná stolice pískovce šedého.
		7. 6. 5. Písčité sliny šedé.
		4. 3. Pískovce slinité šedé.
Pás m o IX.	c.	2. 1. Písčité sliny.
	
	

Pásmo IX. Souv. b. vyšší. Kvádrový slepeneč a pískovec.

Pražákův profil pod Chorouškami.
Diluvialní hlína.

d.	8. Rezavě červený kvádr.
	7. Drobivá hrubozrnná opuka.
	6. Rezavý kvádr skoulemi.

c.	5. Opuková poloha.

	4. Tvrdá křemitá poloha.
c.	4. Pískovitá vrstva.
	4. Tvrdá křemitá poloha.
	3. Křehká poloha opuková.
c.	2. Pískovité vápnitá poloha.
	Dno dílu
1. Křehké rozpadající se opuky. Přístupné v Sionu.	

Vrstvy trigonové dle Pražáka.

Druhý kvádr kokořinský přístupný hloubš v údolí na JV. proti Kadlínku.

Frič³⁾ uvádí dle sbírek Pražákových z předchozího profilu:

Z vrstev IX. c. 1:

- Nautilus sublaevigatus
- Nautilus rugatus
- Pachydiscus peramplus
- Natica Gentii
- Crassatella cf. austriaca
- Crassatella cf. macrodonta
- Cyprina quadrata
- Eriphylla lenticularis
- Cytherea polymorpha
- Trigonia limbata
- Area subglabra
- Arca echinata
- Pinna decussata
- Lithodomus spatulatus
- Modiola typica
- Pholadomya nodulifera
- Pholadomya perlonga
- Panopaea gurgitis

³⁾ Jizerské vrstvy. Str. 28. a 30.

Panopaea mandibula
Avicula anomala
Inoceramus Brongniarti?
Lima multicostata
Lima Sowerbyi
Lima iserica
Pecten laevis
Pecten curvatus
Vola quinquecostata
Exogyra conica
Exogyra lateralis
Exogyra Matheroniana
Ostrea hippopodium
Anomia subtruncata
Anomia subradiata
Magas Geinitzii
Hippothoa labiata
Biflustra Pražaki
Diastopora acupunctata
Entalophora Geinitzii
Truncatula tenuis
Petalophora seriata
Antedon sp.
Cidaris subvesiculosus
Cyphosoma radiatum
Hemimaster plebeius
Catopygus albensis
Catopygus fastigatus
Nucleolites bohemicus
Serpula socialis
Serpula ampulacea
Serpula macropus
Serpula gordialis
Spongites saxonicus
Flabellina elliptica
Fucoides columnaris
Fucoides strangulatus

Z vrstev IX. c. 2.:

Ammonites
Inoceramus

Lima multicostata
Pholadomya nodulifera
Panopaea Ewaldi
Pecten curvatus
Exogyra conica
Ostrea hippopodium
Serpula socialis
Micrabatia coronula?
Spongites saxonicus
Fucoides columnaris

Z vrstev IX. c. 3.:

Cardium productum
Protocardium hillanum
Crassatella cf. austriaca
Trigonia limbata
Arca subglabra
Pinna decussata
Lima multicostata
Pecten curvatus
Vola quinquecostata
Exogyra conica
Ostrea semiplana
Ostrea hippopodium
Hippothoa labiata
Spongites saxonicus

Z vrstev IX. d. 5.:

Nautilus sublaevigatus
Pachydiscus peramplus
Turbo Goupilianus
Cardium productum
Protocardium hillanum
Cyprina quadrata
Pinna decussata
Pholadomya nodulifera
Pholadomya perlonga
Panopaea gurgitis
Inoceramus Brongniarti?
Lima multicostata
Lima Sowerbyi
Lima iserica

Pecten curvatus
Vola quinquecostata
Exogyra conica
Ostrea semiplana
Ostrea frons
Ostrea hippopodium
Anomia semiglobosa
Hipothoa labiata
Petalophora seriata
Catopygus albensis
Catopygus fastigatus
Nucleolites bohemicus
Serpula ampulacea
Serpula gordialis
Micrabatia coronula
Spongites saxonicus
Vioa Exogyrarum
Fucoides funiformis
Fucoides cauliformis

Z vrstev IX. d. 6.:

Pachydiscus peramplus
Turritella iserica
Pseudomya anomoioides
Lima multicostata
Lima iserica
Pecten curvatus
Vola quinquecostata
Exogyra conica
Exogyra laciniata
Exogyra Matheroniana
Ostrea frons
Ostrea hippopodium
Anomia sp.
Rhynchonella plicatilis!
Micrabatia coronula?
Spongites saxonicus

Z vrstev IX. d. 7.:

Lima semisulcata
Lima multicostata
Lima Sowerbyi

Pecten curvatus
Vola quinquecostata
Exogyra conica
Exogyra laciniata
Ostrea frons
Ostrea hippopodium
Biflustra Pražaki
Entalophora Geinitzii
Petalophora seriata
Vioa miliaris.

Z vrstev IX. d. 8 :

Natica vulgaris
Lima semisulcata
Lima multicostata
Lima iserica
Pecten laevis
Pecten curvatus
Vola quinquecostata
Exogyra conica
Exogyra Matheroniana
Ostrea frons
Ostrea hippopodium
Anomia subradiata
Anomia sp.
Rhynchonella plicatilis
Nucleolites bohemicus
Spongites saxonicus.

Také v sousedním důle zvaném Husový, mezi Živonínem, Velkým Oujezdem a Nebužely složeny jsou stráně z obou souvrství c. a d. pásmá IX. Nejvyšší vrstvy souvrství d. rovněž mají deskovité pískovce vápnité. Poblíž silnice Mšenské dosahují výše 305 m a zde jim vápnitého tmelu přibývá. Větráním stávají se též rezavými a vyznačují se ještě větším množstvím Bryozoí. Na opršelých plochách rezavých těch pískovců, z nichž vápnitý tmel valně jest již vyplaven, vyčnívají nápadně větevky Bryozoí spolu s malými Rhynchonellami plicatilis jaké pro toto nejvyšší souvrství jsou význačny.

Na jednom kousku vápnitého pískovce rezavého shledáváme tu plno pískovcem se proplétajících větviček Bryozoí:

Biflustra Pražaki Nov. (vh)
Entalophora Geinitzii Reuss. (vh)

Entalophora raripora d'Orb. (h)
Petalophora seriata Nov. (h)

zároveň s uvedenou již

Rhynchonellou plicatilis Sow. (h)

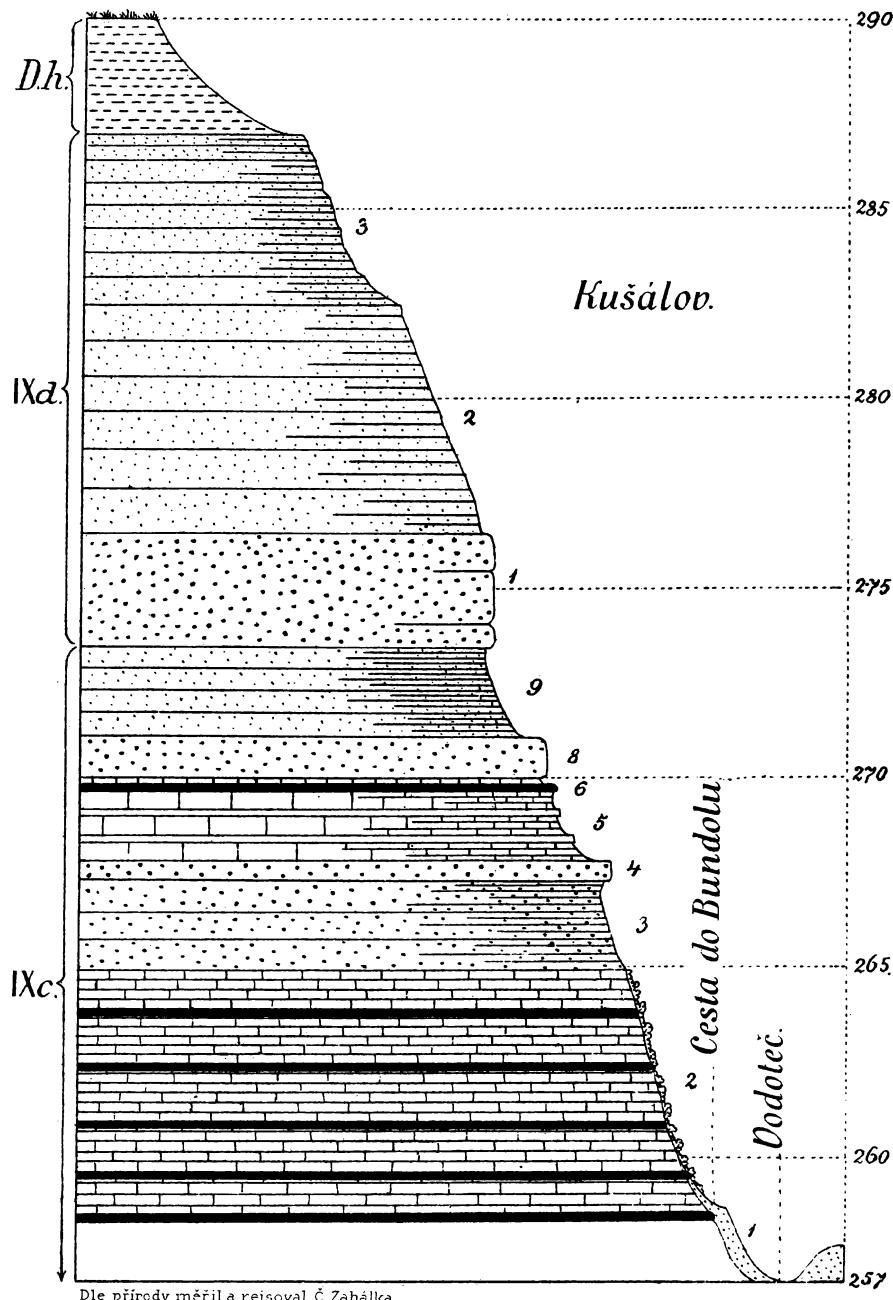
Frič¹⁾ uvádí odtud dle sbírek Pražákových:

Mutiella Ringmerensis
Cardiaster ananchytis
Micraster Michellini
Hemaster plebeius
Catopygus fastigatus

Porovnáme-li výsledky, jichž docílili jsme v pozorování jednotlivých souvrství pásmo IX. v Jeníchovském důlu s výsledky, jichž docílili jsme u těchže souvrství v Řepínském důlu, shledáváme, že se stávají souvrství pásmo IX. písčitéjší od kokořínského důlu (u Mělnické Vrutice) nejen na východ ale i na severovýchod; že se stávají od Řepína na sever ještě hrubozrnější a mocnější; že jim v souvrství *d.* ubývá v témtž směru tmelu slinitého a za to přibývá jim tmelu vápnitého a v témtž směru přibývá jim nápadně více a více Bryozoí.

¹⁾ Tamtéž. Str. 29. a 30.

*Obr. 50. Průřez stráni v Kušálově.
(600 m. na s.z. od živonína)*

Pomér výšky 1:1000